linnade omadki teatrid (nagu „Endla“, „Ugala“ jt.) ei ole tähtsuseta teatrihuvide äratamises ja kunstilises kasvatuses. Narvas teatri- ja muusikaelus õige tähtsat osa etendanud „Ilmarise“ selts võis 1934. a. tagasi vaadata juba 50 aastat kestnud tegevusele.

Teatrialaliste küsimuste teoreetiliseks valgustamiseks asutati aasta lõpul Tallinnas ajakiri „Teater“, mis esimeste numbrite järgi otsustades suudab oma ülesandeid täita nähtavasti paremini kui senised sel alal tehtud katsed.

Muusikaelus ei olnud 1934. a. nii silmapaistvaid sündmusi kui eelneval aastal aset leidnud üldine laulupidu. Selle asemel korraldati kitsamaulatuselisi laulupäevi Haapsalus, Pärnus, Põltsamaal, Lihulas ja mujal ning omal kombel suutsid needki laiades hulkades pinevil hoida huvi muusikakultuuri suhtes.

Seevastu oli **kujutava kunsti alal** märksa rohkem väliselt tähelepanu koondavaid sündmusi kui aasta varem. Sügisel valmis Tallinnas kunstihoone ja sellega saadi ühelt poolt nõudeile vastav näitusteruum ja teiselt poolt rida — meie kunstnikkude tavalise kehvuse juures nii olulisi — ateljeesid. Kohe maja valmides selles korraldatud kunstinäitust külastati ootamatult rohkesti (üle 12 000 inimese) ja eraostusidki tehti tavalisest enam. Osalt seletub see nähtus muidugi uue hoone uudislikkusega, kuid teiselt poolt avaldub vahest ehk siingi see kultuurihuvide tõus, mida on märgata mitmel teisel alal.

Teisigi, nii omi kui ka väliskunsti näitusi oli rohkem tavalisest. Veebruaris vaimse kultuuri päevade puhul demonstreeriti ka eesti kujutava kunsti saavutisi seks otstarbeks korraldatud näituse kaudu; sellele järgnes märtsis poola kunstinäitus; aprillis ja mais

Eesti kroonika 1934, lk. 87